

DIALOG – DIREKT # 14

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Årets stämman avverkades i början av april och flera personer har redan kommenterat för mig hur positiv andan var. Efter några år av laddade möten har vi nu kommit ganska långt.

Förra månadens tema "Demokrati börjar med mig" har resulterat i ett par brev.

Gunhild Robach skriver: "Jag ser i min närhet två små bröder, åtta och sex år gamla. Den äldre har visat sig ha vissa lässvårigheter som han får kämpa med. Den yngre har enkelt och lättvindigt lärt sig läsa och skriva på egen hand. Han är dessutom extra söt och charmig och har sällskapstalang. Den äldre har en viss tendens till stamning och problemet har tilltagit. Han ger gärna den yngre små tjuvnyp (vilket inte förbättrar hans situation) och han drar sig lätt tillbaka i en viss trumphet. Problematiken har evigt upprepat i historien alltsedan Kains tid.

Själv har jag insupit ett elitistiskt tänkande med modersmjölken. Ett bra skolbetyg var det som räknades. Jag flöt fram genom skolan utan att anstränga mig. Jag har senare fått erfara att de som fick anstränga sig nådde längre. Vi behöver ansträngning för att bygga upp en bra värld. Vi behöver frigöra allas dolda krafter.

Vad jag önskar för en demokrati är att vi kommer ifrån tänkandet i duktig, duktigare, duktigast. Moraliska kvaliteter ska väga tyngre. Vi behöver också skratta och leka tillsammans. Den här visan är bra:

Jag kan inte vad du kan

Du kan inte vad jag kan

Men Gud har en uppgift som passar för mig

och en annan som passar för dig.

Gunhild R.

Ove Jensen skriver följande:

Demokrati betyder folkstyre, men vad är det som styr folket? Jag önskar att vi skall ledas av Guds vilja och jag tror att vi fått de 4 absoluten Ärlighet, Renhet, Osjälviskhet och Kärlek som hjälp för att finna fram till vad som är Guds vilja. Vi kan i stillheten inom oss finna fram eller lyssna fram till Guds vägledning. Några enkla exempel har jag upplevt.

1. Min fru och jag var vakter på en skoldans. Det fanns några äldre pojkar som fått några öl i sig och var ganska tuffa och bråkiga. Skulle jag låta dem hållas? Skulle jag bli auktoritär och köra ut dem? Fanns det en tredje väg? Jag började be. Jag frågade Gud: har Du en annan idé? Efter en tids bön och lyssnande kom det en enkel tanke "bryt arm med dem". Efter en inre kamp om detta var bönhörelse eller ej, gick jag fram till en av bråkstakarna och frågade om han hade lust att bryta arm? Jag det gör vi sa han och så också hans kompisar. Till min stora förvåning lyckades jag bryta ner allihopa och det gav mig en viss respekt så vi hade sedan ett fint samtal om skola, arbetsliv mm. och lugnet var återställt utan att någon blev sur eller kände sig åsidosatt.

2. Vi har på vår gård en pensionär, som har svårt att gå. Det gör ont i benen. Han fick färdtjänst från kommunen och det var en god hjälp. Vid ett läkarbesök tyckte en tjänsteman som hade hand om hans ärende att hans "värden" hade blivit så mycket bättre så att de kunde dra in färdtjänsten och så skedde också. Jag såg ju att benen inte hade blivit bättre och jag blev arg för att samhället här skulle spara in på detta. Pensionären är en man som sannerligen inte utnyttjat samhället mycket under sin levnad. Men han har varit en av dem som genom hårt arbete och flit byggt upp det

samhälle vi har. Jag skall minsann skriva en insändare i tidningen och berätta hur det sociala handlar. Men när jag var stilla och lyssnade kom den där stilla viskningen och sa att det är bättre Du ringer upp den tjänsteman som handlagt ärendet. Jag gjorde det och det samtalet resulterade i att pensionären fick sin färdtjänst tillbaka och ingen behövde bli utpekad eller bitter.

3. *Vi har en sonson som är 5 år. Han går omkring på gården och "hjälp till båd här och där". Han är ganska frispråkig och en dag blev han arg på en man som heter Björn och kallade honom Björndj-1. Björn blev ledsen och arg och pratade inte med honom på flera dagar. Christian, som han heter, märkte detta och gillade det inte. En dag gick han beslutsamt fram till Björn och sa "Förlåt att jag sa Björndj-1 till dig." Han blev förlåten och det är fantastiskt vilken kraft det är i det ordet, som kanske är det svåraste ordet i svenska språket, men små barn kan säga det och Björn och Christian är goda vänner."*

Ove J.

Vi har en f.d. granne som jag låtit ta del av Dialog Direkt. Vi har talat mycket om MRA och haft djupa diskussioner, så jag vet att vi har mycket gemensamt, men hon känner sig ännu utanför den större gemenskapen. Hon fick några av de senaste numren och det resulterade i ett långt brev, som jag återger i valda delar, med Ulla Britts tillstånd. (Se brevsidan)

Den första frågan som hennes brev väckte i mig var denna: Hon känner sig utanför MRA och vi är innanför. Vad är DET som innebär att man är del av MRA? Detta har jag funderat på en del. Det är inte så lätt att definiera vad det är, men det skulle säkert underlätta förståelsen för varför andra känner sig utanför. Har någon uppslag på denna punkt?

Vad är Moralisk upprustning?

Denna fråga har sysselsatt många av oss en hel del på sistone. Vad är MRA? Vad skall MRA göra? I detta år då Kolumbus firas (han med ägget) har jag funnit ett enkelt svar på denna fråga. Moralisk upprustning, det är vi! I alla fall Moralisk

upprustning i Sverige. MRA vill inget som inte vi vill. MRA gör inget som inte vi gör. Så enkelt är det. Frågan är då vad vi vill, vad vi ämnar göra. Den frågan känns kanske lite mer konkret. Det är ju ingen organisation eller styrelse som fattar besluten.

Stämman.

Nye i styrelsen blev Sigrid Hallén och Gerd Jonzon (suppleanter). Stämman fick följande nya medlemmar: Dagmar Klint, Valerie Tikkanen och Sven Nelson.

Jag fick Sven att berätta lite om sig själv. Han är bördig från Göteborg, tredje generation i MRA och arbetar i Oslo där han bor med sin fru Tone. Sven:

Jag är en människa som söker Gud. Jag finner honom här och där. De senaste två åren har vi haft en bibelstudiegrupp i Oslo. Den har betytt mycket för mig. Kunskap om Jesu liv lär mig vem Gud är men därigenom också vem jag är. Jag arbetar i en barnhage och har där sett resultat av skilsmässor. Konfliktlösning är ett tema jag vill arbeta med, vad som händer mellan man och kvinna, och hur det påverkar barnen.

Sven N.

Brevsidor.

Min hustrus appell förra månaden om mera brev drabbar er läsare nu i form av två ytterligare sidor att läsa. Ulla Britt Nilsson skriver om MRA från utsidan, rakt på sak med värme och omsorg. Gunnar Söderlund har också funderat på vad Moralisk upprustning är och utvecklar detta. Slutligen slår Jerker Mila och Gunnar Fur ett slag för en av sommarens konferenser i Caux.

Kommunikation

Kommunikationsgruppen bildades formellt och olika slags skrifter diskuterades. Det är nya saker på gång! Tillsammans med Sigrid kom vi fram till följande beträffande betalning för DD, nyhetsbrev mm. (Detta ersätter tidigare direktiv.)

Bidrag sätts in på postgiro 900664-4 (Stiftelsen för Moralisk upprustning). Ange "Kommunikation".

Anteo